

SOKOL AMERICKÝ

Úřední list Národní Jednoty Sokolské v Sp. St.

Ročník IV.

Chicago, dne 15. listopadu, 1882.

Číslo 13

Podává Jindř. Háječka vydává Výkonný Výbor.

Vychází vždy 15. každého měsíce.—Rukopisy pro „Sokola Amerického“ určené zasílají se nejdéle do 10., delší do 8. každého měsíce na jednatele Výkonného Výboru.—Předplatné: pro údy N. J. S. 36c., pro neúdy 60c. roč.—Do Evropy 1 zl. 50 kr.

Naše cvičení.

Podává Jos. Čermák, cvičitel „Plzeňského Sokola“ v Chicagu.

Jedním z nejhlavnějších účelů našich spojených Jednot Sokolských jest pěstování tělocviku. Účelu tomuto do jisté míry ovšem vyhovujeme, ponechávajíc ostatní účele, vznešené a dalekosáhlé, klidně stranou, k vykonání snad naším lepším (?) potomkům. Každý horlivý Sokol by však přece zaplesal, věda, že aspoň účelu tomuto věnuje se pozornost a patřičná píle, že aspoň v oboru tomto jevíme jakousi touhu k pokroku. Leč, až na malé výjimky, jsme i toho dalecí. Naše bujará mládež, která sehopna byla k vyniknutí v oboru tom, opouští po několika — vyznamenáních cvičírnu s tou omluvou a předsevzetím, že se už pro spolek ten „dost naděl“. Něco podobného zdá se býti skoro až směšné a podivné tím více, že něco takého možno jest mezi Sokolstvem.

Však nemám dnes v úmyslu pouštět se do kárání takových „takých Sokolů“, neb ti chováním tím již prozrazují pohnůtky, z jakých tělocvik u nich pěstován byl. Chci tímto obrátiti pozornost všech spolubratrů do cvičíren našich a poukázati k tomu, že čas by již byl, by počalo se více přihlížeti k cvičení soustavnému, by cvičení sloužilo k opravdovému vyvinutí síly fyzické, by cvičení nabylo pro nováčky naše více zajímavosti, by tělocvik konečně stal se skutečným os čžovatelem mysle! Budeme-li hleděti cvičení taková zaváděti, můžem směle očekávati, že nynější prázdné cvičírny opět plníti se budou stále novými cvičenci, starší pak odvyknou si považovati tělocvik za pouhý prostředek k vyznamenání se, oni s

láskou opravdovou k němu přílnou, tak že i věk pokročilejší jim s těžší zbrání navštěvování tělocviku!

Hlavními faktory, jenž tělocvik na takový stupeň přivésti by měli, jsou bez odporu cvičitelové. Znají-li tito veškerá cvičení protná jakož i na náčiní od *základu*, má-li pravidelnou jak říkáme „tělocvičnou školu“, buďmež jisti, že pod takovýmto cvičitelem každý se zálibou cvičiti bude.

Až do nedávna převládal a snad dosud převládá mezi mnoha českými Sokoly ten mylný náhled, že pouze nejjobratnější Sokol dovede pouze býti dobrým cvičitelem; náhled tento ale jest tak mylný, jako dosavadní náhled o tělocvičné škole. Mělo se též a má snad u mnohých doposud za to, že každý těžký výkon na jakémkoliv náčiní, vykonán-li jest s jakousi lehkostí a elegancí, že to *pouze* nazýváno jest školou. Přiznávám se, že jsem kdysi byl též jedním z takovýchto „posuzovatelů“ tělocviku; byv však před rokem členem vítězných čtyř newyorské na přeborném cvičení v Detroit, kteréžto čtveř obětává Jednota newyorská vydržovala s velkými oběťmi znamenitého cvičitele, měl jsem příležitost změnití můj dosavadní náhled o tak zvané „škole“ a se mnou zajisté mnoho jiných Sokolů.

Navštívme cvičírnu některého sboru a pozorujme cvičení. Cvičitel jest sice dobrý Sokol, cvičení však závisí pouze na jeho vkusu a na tom, co mu právě v tom okamžiku napadne. Často vidíme i mnohého v rozpácích, jaký vhodný výkon by právě provésti měl. Stává se též pravidelně, že za

jediné cvičení, tedy as za půl druhé hodiny vystřídá se troje, mnohdy i více náčiní a na každém z těchto cvičí se 6-8 výkonů! Může-li se za takového systému očekávat jakéhosi pokroku, jest věcí nanejvýše pochybnou. Má-li cvičení býti pravidelné a mítí výsledky z předu naznačené, nemůže za jeden večer cvičiti se na více než dvou náčiních a na každém z těchto ne více než jeden výkon. Mnohým zdáti se to bude podivné v té domněnce, že s jedním pokusem by byl v krátkosti hotov. A v tom to právě závisí, jakým způsobem se cvičí.

Každý, i ten nejjednodušší výkon na jakémkoliv náčiní má své první, začáteční pohyby, jakési průpravné cvičení, jež cvičiti se má postupně a když jsme konečně začátky důkladně probrali, spojme je v jedno a učiníme výkon celý. Jednotlivé přeměny tvoří slova, z těchto teprve věty — a ten samý zákon panovati má i při tělocviku. Každý začátečník pak mnohem snadněji a jistěji výkon celý provede, když byl počátkům důkladně se přiučil. V cvičení takovém však musí cvičitel dbáti toho, by neplehl počáteční pohyby rozličných výkonů dohromady. Spůsobem takovým mohli bychom spíše očekávat pokroku, jelikož pokračovalo by se jistě a pravidelně. Tímto cvičením dosáhnem, že vychováme si po čase Sokoly tělocviku úplně znalé a z nich pak pro cvičení přeborná dobrá a spravedlivá soudece.

Zavádil-li jsem už jednou o soudece, tož si dovoluji u nich se pozastaviti. Na posledním přeborném cvičení z pěti rozhodčích byli snad pouze dva, jež v letech mladších tělocvik pěstovali a tudíž jaksí kompetentními posuzovateli býti mohli. Jak možno ale očekávati spravedlivého rozsouzení, ana většina soudečů pozoruje bedlivěji tělocvik teprv při veřejném cvičení? a věru, nemůže více přispěti k řevnivosti mezi cvičenci, jako nespravedlivé rozhodování. Tímto zasáhl jsem poněkud do minulosti, čímž však to pouze pro — budoucnost.

Soudece každý, chce-li býti soudcem spravedlivým, musí znáti základy a počátky celého tělocviku tak, jak jsem hořeji byl naznačil. On musí přísně dohlížeti k tomu, by počátek a zakončení výkonu prováděno bylo dle toho, jakého způsobu výkon prováděn byl. Nemůž každý výkon dle libosti býti začat a taktéž ukončen — nýbrž to vše provedeno býti musí v souhlasu a souladu s výkonem hlavním. Kdo pak těchto pravidel

není si úplně vědom, nemůže úřad soudcovský s dobrým svědomím na se přijmouti, neb pak rozsumuje pouze dle „gusta“ a to bývá mnohdy rozličné. Při našich dvou přeborných cvičeních, jež jsme doposud odbyvali, nebylo u cvičících přísně hleděno k této škole, neboť se mnohý výkon k zvýšení efektu zakončil odvážným kozelcem, což u znalých soudečů číslíce spíše zmenšilo, nežli zvýšilo. Zde bezděčně musím připadnouti na mysl, jak znamenitými silami honositi bychom se mohli při pravidelném cvičení. Kdo pak těm nebezpečným výkonům již učiti se chce, ať tak činí na svou zodpovědnost, máje při tom na paměti osud nešťastného Brodila!

Mimo všeho toho zaujímati by měla v našich cvičeniích více místa cvičení prostná — odborná — jako: Prostoevik, pochody, šerm, skoky o tyčích, cvičení s tyčemi, zápasy, velocipedy atd. atd. čímž těla tuží se a cvičení dodává zajímavosti. Pak i obecnost naše bralo by většího podílu na veřejných cvičeních námi pořádaných, ať dosavadních produkci zdá se býti syto.

Při této příležitosti dovoluji si chicagské jednoty na něco upozorniti a jim vhodný návrh předložiti.

Ze všech česko-amerických Jednot má jediná new-yorská zorganizovaný cvičitelský sbor, jež pravidelně se schází, o pokroku a prospěchu cvičení se radí a svá zvláštní cvičitelská cvičení odbývá. Má-li cvičení zdárně pokračovati, jsou úřady cvičitelů a zvláštní jich cvičení věcí nevyhnutelnou. Zde v Chicagu pro skrovný počet cvičících nelze ovšem jednotlivě něčeho podobného dosáti, však navrhuji:

1. Ať každá Jednota zde zvolí ze svého středu jednoho neb více cvičitelů a tolik též náhradníků.
2. Tito ať pak utvoří „Sbor cvičitelů jednot chicagských“.
3. Ať tento sbor odbývá své poradní schůze a jednou za týden cvičení.
4. V cvičení tomto ať pěstuje se do podrobná všechny odbory tělocviku.

Uváží-li Jednoty zdejší tyto návrhy a podají pomocnou ruku k oživení sokolského ruchu zde, doděláme se žádaného výsledku. Pokud mé síly stačí, jsem hotov pracovati k povznesení tělocviku ne pouze u jedné, nýbrž u všech jednot a to budiž ode dneška povinností každého Sokola.

V naději, že i Vyk. Výbor krok ve věci té učiní, volám napřed podniku tomu Na zdar!

Z mé letošní cesty.

„Slavie“ V. Šimek 1881.

II.

Přistoupím hned raději k tomu, jak jsem se dostal z New Yorku. Asi po týdenním pobytu v New Yorku vyprovodil mě vážený rodák sokol Vilém Brodil k parníku „Stonington“ a po opravdu bratrském rozloučení opouštěl jsem novověký Babylon. Bylo asi 5 hodin večer, když odrazili jsme od přístavu. Přístav popisovat, to řeknu zkrátka a moudře — Vašku do toho se nespouštěj — takhle 4 neděle na prohlédnutí. Jízda vede kol Castle Garden, pod Brooklynský most kol Blackwell Island, Sing Sing, po Eastriver vzhůru kol krásných břehů. Musím se přiznati, jízda ta „bítuje“ vše. K tomu ke všemu druží se to krásné pohodlí na parníku samém. As ve 3 hodiny ráno přijeli jsme do Providence R. J. Jeli jsme tímto městem pomalu. Poznal jsem že jest to velmi živé obchodní místo. Vlak železničný jel jen rychlostí druhé třídy, mohli jsem tudíž dobře pozorovati krajinu státu Massachusetts. Skorem na veskrz porostlá jest tato nízkým jehličnatým lesem, křovinami. Půda zdejší rovná se ve mnohém půdě státu Jersey parhokovitě. Až přijížděli jsme poblíže Bostonu, ukázala se půda úrodnější — černá. Ano kol měst Cambridge, Sumerville jest půda již dosti spůsobilá k pěstování zelen. Kol 7 hodiny ranní přibyl jsem do Bostonu. An denník můj s adresařem byl ten tam, vytáhl jsem si adresu p. Tom. Procházky taj. zdejšího řádu Č. S. P. S. z „Dennice“, kamž jsem ihned se odebral. Po laskavém přivítání od rodiny této, odebral jsem se zpět do města, bych si slavný Boston prohlédl. Již zdáli poutala mne mědi pokrytá kopule Old State House — protože platila návštěva moje památné historické budově této. Po rozsáhlých kamených schodech vešel jsem do prostorné síně, po pravé straně. Naproti hlavním dveřím jest jakási svatyně zasklená. Uvnitř této stojí Otec Vlasti Jiří Washington, v nadlidské postavě, kol nějž rozvinuty jsou prapory všech pluků bojovavších za svobodu této země. Čtyry mrazné kanony stojí zde jako by na stráž, ovšem že pro okrasu. Ve čtyřech kaplích — výklenkách stojí poprsí slavných mužů Charles Sumnera, Lincoln, Samuele Adamse a John Adamse. Veškeré tyto postavy okrašené jsou prapory různých pluků bojovavších za osvobození černochů ze jha otroctvého. Slyšel jsem již mnoho o knihovně Old State House v Bostonu; zeptav se černošského sluhy na tuto, chvátil jsem po schodech vzhůru, bych si knihovnu prohlédl. Jest zařízená ve způsob velké filadelfické ale mnohem menší. Na to ubíral jsem se po točitých schodech do kopule budovy této. Po malé chvíli octnul jsem se v nejvyšším cimbuří. Odtud okázal se mi Boston u své celé velikosti. Vyhlídka odtud jest opravdu velkolepá. Celé město podobá se asi ruce s prsty roztažnými-

mi. Na větší část stavěné jest po jakýchsi poloostrovech. Honosí se též velkolepými stavbami. Ulice arcit jsou namnoze velmi úzké a křivé, nestejně běžící, co však ani jinak býti nemůže, povázímeli, že již roku 1620 zakládány byly. Ano Boston jest jedno z nejstarších měst v Unii. S kopule jest viděti na celý přístav ano až k samému otevřenému moři. V přístavu se nalezá mnoho, mnoho obchodních lodí neustále. V samém zálivu vyčnívá několik skalnatých ostrovů. Boston jest jediné americké město, které honositi se může velmi rozsáhlým parkem v samém středu města tak zvaným Commom, pod kterýmž jest zase Public Garden, takže netřeba občanům Bostonu jako v jiných městech chladu stinných stromů daleko za městem hledati. Ostatně směrem od pěkně vystavené pošty vzhůru nalezají se dosti rovné a široké ulice. Ta část města jak známo před několika roky vyhořela. Celý den věnoval jsem procházce po městě, načež u večer sešel jsem se s mnohými krajaný jako s p. Mat. Koulou, s bratřími. Procházkovými, s p. Hadrbolcem, Novákem a j. u p. Procházky, kdež jeden si vyjednal, bych druhý den doprovázen byl do krásně rozloženého sousedního města Sumerville—kdež jsem byl toho dne hostem p. M. Kouly.

Byl jsem žádostiv seznati proslavenou Harvard Universitu v Cambridge, blíže Bostonu, a jsa jedenkrátě takřka vedle Cambridge — a Sumerville u p. M. Kouly, nemeškal jsem prohlédnouti si tyto proslavené školy. Za společnosti p. M. Kouly a Hadrbolce šli jsme v neděli dne 30. července b. r. navštívit Cambridge. Byl krásný jasný den vtrval od moře východní a hezky ochlazující. Cesta aneb může se říci dosti pěkně upravená silnice vedla skrze rozkošnou na stinné sady bohatou krajinu. Neznaje okolí Bostonu, nemyslel jsem že zde jest celý vesměs kraj tak půvabný. As po ¼ hodině přišli jsme k Peabody Museum, založenému 1866. O stavení tomto promluví v dalším pojednání. Nedaleko Peabody stojí imponantní budova zvaná Cambridge Museum, které na štěstí ač neděle bylo pro návštěvy otevřeno. Vešli jsme dovnitř. Hned v chodbě stojí na granitovém pídestalu nadživotní poprsí zvěčnělého učence Agassize (1807—1870) poschodech jsme přišli do hořejšího sálu. Jest zde krásná sbírka živočišstva, a vše upraveno as na způsob Smithsonovy sbírky ve Washingtonu. Pobyli jsme zde as hodinu, na to vedl nás p. Koula k pomníku padlých vojáků, věru Buffalští N. Y. mají co dělati by předčili Cambridge. Jest to granitová zvláštnost a musela stát hezký peníz. Nedaleko odtud stojí mohutný až již ku svému konci života seklonici strom. Před stromem jest v zemi zasazený kamený pomník, na kterém nalezá se velkými slovy jednoduše vytesaná

slova: *Under this Tree Washington took Command of the American Army July 3rd. 1775.* Zde každý Američan, ano každý člověk smeknouti by měl. Posvátné ticho vůkol ještě zvyšuje pocit vlastenecký. Kol stromu jenž na mnohých místech již se počíná rozpadávati, stojí silná železná mříž, bránící čtením památnosti lámatí silnou dubovou kůru. Každý cizinec sem zavítavší jest rád, když se mu dost malé suché větvičky dostane. I nemeškal jsem též kousek této reliquie si přisvojiti.

Po opravdu vlastenecké rozmluvě ubírali jsme se pak naproti k mezi hustolistými duby a buky stojícím budovám Harvard University. Viděl jsem již mnohé americké učeliště, ku příkladu Girard College ve Philadě, neb Woodstock College poblíž Baltimore — nad Harvardové učeliště snad není v Americe. Počátek svůj bere již z r. 1636. Myslí se že osm velkolepých v starém slohu stavěných budov tvoří učeliště toto. Škoda že právě měli paní studentů prázdny. Umínil jsem si pevně že přijdu sem ještě jednou třeba na den neb dva, t. j. ve všední den bych prohledl sobě vše co k vidění zvláštního zde jest. A příležitost naskytla se mi dosti brzo.

Večer ztrávili jsme ve společnosti pana Kouly v Sumerville, kdež jsme se po přátelsky pobavili. Slovan všude bratry má! Jak p. Koula tak jeho ct. choť jsou velcí milovníci českých novin. Dcera p. Kouly jest výtečná zpěvačka, zpívá zde v jistém protestantském kostele co placená zpěvačka, mluvívá plynně česky a musel jsem přislíbiti jakmile se domu vrátím, některé české písně jí zaslati.

Druhý den ráno byl jsem hostem u p. A. Hadrbolce, jenž má slušný krejčovský závod. Pan tento časem, ovšem pohříchu velmi zřídka, dopisuje Slavii neb Dennici. Po společné rozmluvě musel jsem přislíbiti že navštívím p. A. Hadrbolce ještě před večerem, ano že budu jeho hostem. Po obědě táhla mě přec co varhanáře touha prohlednouti si ohromný závod na melodie Mason & Hamlin v Cambridge. K tomu ještě pracuje zde mezi 300 dělníky pan Frant. Koula, syn známého kapelníka v Chicago, Ill. An jsem byl s p. Fr. Koulou již před dvěma lety seznámen (u p. Geringera v Chicago) šel jsem jistě hned k němu. Pan Koula byl tak laskav že mně provedl ve všech částech ohromného tohoto závodu. Ne Vašku, s takovými lidmi se konkurovat nedá. Melodie všech vzorů,

piana zhotovují se zde jako v obyčejné továrně truhlářské, skorem jako stoličky neb stoly. Věru stálo mě to za to, že poznal jsem závod ten. Nabyl jsem zde mnohou zkušenost, která doufám že žádoucího ovoce přinese.

As po hodinové inspekci ubíral jsem se přímo k Harvard College. Co mě nejvíce táhlo, — gymnasium — tělocvična. Vešel jsem hlavní chodbou do vnitř krásně díle slohu gothického stavěné budovy. Několik kroků v levo vešel jsem do velké, vysokou galerií pro obecenstvo obklopené stůň. V síni této nalezá se vše, ba vše náradí, co jen novověký duch v tělocviku utvořiti mohl. Síň jest as 50 — 60 střevečů od podlahy ke stropu vysoká. Od stropu visí od pouhých provazů, tyčí, žebříků, kruhů, visutých hrazd počítaje všecko visuté náčiní tělocvičné kdežto po obou stranách umístěna jsou různé závaží asi přes 50. Na druhé straně jest přes tucet rozmanitých bradel, hrazd, dále kůžele, činky každé váhy a konstrukce. Nejsem ani schopen pojmenovati všechna náradí zde krásně na určitých místech rozložená. Vše jest tak čistě upravené, zařízené. Po pravé straně jsou koupele, jaké si plovárny. Po schodech dostal jsem se do dolejší místnosti, jakéhosi basementu. Zde nalezá se 9 kůželníků, pak místnost pro hraní s míčem (zimní doby) šer. nírna. Dle všeho není snad nikde upravenější bohatější tělocvičné cvičírny nad Harvardu. Poblíže této budovy stojí Memorial Hall. Zde v hlavním vchodu po obou stranách jsou umístěny mramorové desky, na kterých nalezá se nápisy padlých studentů, kteří sloužili v minulé válce občanské. Latinská pořekadla jsou zde velmi oblíbená. Hlavní síň jest určena za velkou studentskou jídelnu, kdež na drahocenných obrazech ovšem nechybí. Musí to býti podívaná na několik set mladíků ze všech států sem přišlých, aniž zde společně jí. Po důkladném prohlédnutí obrazárny v galerii první a druhé zamířil jsem k Peabody Museum. Zde jest výtečná sbírka starožitností amerických Indiánů. Hliněné vázy, které sloužily za schránky na popel ze spálených těl, peněžné známky mušlové, krásné pamětnosti z Yucatanu, Mexika, Colorado atd. jsou zde četně zastoupeny. Ten Peabody skoro v každém velkém městě americkém i v Londýně zvětčil jméno své co pravý lidumil.

Našemu Sokolstvu!

Sokolové!

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské, uložil mi otisknouti následující kritiku v našem listu. Ta samá pochází z pera jednoho z třech redaktorů „Svornosti“ zdejšího denníku jehož sloupec dne 8. září byla krásila.

(Dostlovný opis.) „Znašeho písemnictví“

„Sokol Americký“, úřední list Národní Jednoty Sokolské v Spojených Státech. Číslo 10. [15. října.] Pořádá Jindř. Hájek a vydává Výkonný Výbor každý měsíc jednou. Obsah: Proslav k jubilejní slavnosti Sokola pražského. Bratři Sokolové. Dopisy. Hlídky. Úmrtí. Protokol ze schůze Výkonného Výboru. — „Sokol Americký“ vychází už na

4 rok. Předplatné pro údy Nár. Jedn. Sok. obnáší 36 ctů., pro neúdy 60 ctů. ročně. Vzhledem k této poslední okolnosti máme tedy jakési právo co list veřejný povšimnouti si i tohoto zjevu naší literatury česko-americké a o něm — třeba jen letmo — pojednati. Ihned musíme říci pohřbchu, že měsíčník „Sokol Am.“ není teď daleko takovým jakým býti má, ano, on co do ceny a potřeby vůbec klesl valně pod ročníky prvnější. K otázce proč? odpovídáme tuto přímě (a Sokolstvo naše nechť přijme tuto holou, přímou odpověď jak sluší na muže, kteří přímost považují za přední ctnost:) List postrádá praktického pořadatele a postrádá náležitých příspěvatelů. Je sice nyní p. pořadatel mužem přiměřeně vzdělaným, leč nemá toho rozhledného ducha a té praktiky, jako časopis druhu „Sokola Amerického“ na prvním místě podmiňuje. Nynější p. pořadatel tuší, on ví, jak jeho list má vyhlížeti a co všecko v sobě uzavírat, ale on patrně z toho tušení a vědění se nemůže vymaniti a tone, nevěda kudy kam. Chybí mu, krátce přesný rozhled věcný. Tak na př. poslední 3 čís. „Sokola Am.“ jsou až na malé výminky otiskem tak nechutným, neuspořádaným a Sokolstvu česko-americkému nezáživným, že škoda papíru a práce na ně skoro. Práví se, že méně než nic je pů nic a s touto půlkou asi dá se porovnatí vzhledem k poměrům americkým nyní běžící ročník „Sokola Amerického.“ Věříme, že p. pořadatel nyníšší za nic, nemůže, že k přijetí pořádaní listu byl takřka donucen osobami, hubou sice dosti mlátčícími, jimž na nikom nezáleží a kteří dokážou hubou vše, jenom skutkem nic a jimž pořádaní nebo redígování listu není větším uměním, nežli hrabání strouhanky—věříme, že hlavou nemožno zeď prorazití: zároveň ale také věříme, že bude-li „Sokol Americký“ kráčetí dále cestou posledně nastoupenou, mine se účelem i cílem a dozná oprávněného výsměchu a upadku i v řadách, pro něž je hlavně a především vydáván. Druhé, proč „Sokol Am.“ není takovým, jakým býti má, je nedostatek náležitých příspěvatelů. O tom však sluší nám pohléti, neboť pro příspěvatelě nestává ještě žádných stanov s příslušnými pokutami a tresty, příspěvatelě nedají se nikdy a nikde donutiti k zasílání žádoucích příspěvků, ovšem ale získati. Toto pak spadá v obor toho, kdo list pořádá nebo vydává. Ještě malé upozornění: Velikou závadou „Sokolu Amerického“ jsou (mimo

roje strašných chyb) též any kusé zprávy o jednání Výkonného Výboru buď ze schůzí řádných nebo mimořádných. Čtenář ani Sokol, který přímo dotyčné schůze se nesúčastní, nedozví se z těch zpráv skoro nic. A přece k jednání Výk. Výboru měl by „úřadní list Národní Jednoty Sokolské v Spoj. Státech“ zvláštní zřetel bráti i co do zevrubnosti zpráv i co do porozumění. Ohledně těch chyb, které v poslední době jen se hemží v každém čísle „Sokola Amerického“ dlužno pro uvarování všelikého nedorozumění podotknuti, že ačkoliv „Sok. Am.“ je v naší tiskárně tištěn, není přece nikdo jiný za chyby odpovědně, nežli ten, kdo s listem má co dělati přímo. I doufáme, že naše Sokolstvo a přátelě jeho uznají náš nejlepší úmysl, který nás přiměl k napsání těchto řádků—a proto: Na zdar!—Potud „Svornost“ a teď otázka k vám mojí soudruzi, co soudíte o tom? Značí snad se v úsudku tom jakýs dobrý úmysl? Může onem pisatel se ještě za dobrý úmysl schovávat, zdaž nepřiznává se již sám k podlému farizejství? Odpovídaje na kritiku onu, činím tak na povel Výkonného Výboru Národní Jednoty Sokolské, co strany uražené.

Jelikož však, již odpovídati musím; tož nemůže škoditi i několika slovy upozorniti ct. čtenářstv. na pohnůtku z níž kritika ona původ svůj vzala. Jsem náhodou též tajemníkem Těl. Jed. Sokol a co takému bylo mi již několikráte uloženo, vystoupiti proti všelikým nepravým názorům a výrokům o sboru našem, své doby v „Svornosti“ otištěných a tím utržil jsem si nepřátelství, zvláště jednoho z p. redaktorů „Svornosti.“—A nepřátelství to dovršilo v neskonalou zášť, když opět mi bylo uloženo vykonati jednu z nejnemilejších prací každého [myslím] tajemníka. Oznámiti totiž, členu redakce vyloučení ze sboru Těl. Jed. Sokol. — Pisatel věděl sice již z předu, že stáhne jej hněv—obmezeného sice, tím však přísnějšího pana Vědátora! Povinnost však kázala a já uposlechl.—A následky nenechali na sebe dlouho čekat. — Než však, nastává zde otázka; zdaž to šlechtně, mstítí se na vykonavatelí sborového uzavření? Odpověď ponechávám ct. čtenáři samému. Všecko to, co napsal pan kritik o mne, nechávám nepovšimnuto, nezamýšlím počínati hádky a tudíž přistupuji ku výroku p. kritika o němž pohléti nelze. Tak na př. praví, že poslední 3 čísla „Sokola Am.“ jsou až na malé výminky otiskem tak nechutným, neuspořádaným atd.!

Věru špatná to, poklona „Pražskému Sokolu!“ — „Slavii!“ ano vlastnímu listu svému „Svornosti!“ z nichž jsem přec doslovně a s udáním pramenů otiskoval! Ano zároveň jest i směšné na nejvyš! Vytýkati, sedě za stolem redakčním „Česko-amerického listu“ — otiskování jež se děje v listu jiném! Či tomu snad jinak aneb mají k tomu výhradní právo jen listy některé? To cítíl jsem se povinen říci vzhledem k autorům z nichž jsem byl jak látky, tak i hotových článků upotřebil a žádný z nich mne za to doposud nekáral. Než, pan kritik nezůstává státi při pokárání pořadatele, nýbrž drzou rukou svou počne se tu rozháněti po celém V. V. N. J. S. pravě: že pořadatel nyníšší za nic nemůže, že byl přinucen atd. vskutku forma, v jaké si tu o V. V. N. J. S. mluvíti dovoluje jest tak sprostá, nedůstojná člověka i méně vzdělaného, tím více však nedůstojná a vlastnímu listu hanbu plodíť jest. Vychází-li z péra redaktora, jenž sobě osobuje právo a cenu i soud— vědátora. — Kdybychom neznali pána toho dle slohu, tož prozradil jej originelní výraz hrabání s t r o u h a n k y. A tudíž můžeme mluvíti úplně otevřeně.

Pan redaktor Cetlovský pouští se již trochu dále, než mu vůbec dovoleno býti může. Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské sestává z 12 mužů, jež požívají důvěry Sokolstva chicagského. A několik jich i důvěry sokolstva v městech jiných v soustátí severní Ameriky. A muži ti cítí se býti povinni jak sobě, tak etí svých bratří voličů, jakož i etí veškerého Sokolstva žádati slušnost u výrazích, kdykoliv sobě někdo vzpomene a je z něčeho kárati chce, o čem nemá pravých zpráv neb patřičného k tomu pojmu. Panu Cetlovskému budiž vědomo, že: Pokud Sokolstvo naše ve Výkonný Výbor N. J. S. a jeho úředníky důvěruje, marné jesti, lámati dřevce, R y t í ř i s m u t n é p o s t a v y za něco, co nezasáhá v obor jeho! — Boj budiž vždy hoden hrdin svých a hrdina téhož boje.

Ohledně těch chyb, jež dle výroku pana kritika v „Sokolu Americkém“ jen jen se hemží a za něž prý „Svornost“ zodpovědna není, mohu pouze podotknouti, že „Svornost“ až dosud k žádné zodpovědnosti potahována nebyla. (Sem náleží ono staré pořekadlo české. Zametej každý před svým domem jen; a budou všechny ulice čisté.) Kdyby byl pán ten držel se v mezích slušnosti a poradil když myslel a cítil, že jest rady třeba a sám co bývalý „Sokol“ i rukou přičinil, byli bychom mu zavázáni vděkem — však práce každá, dle jakosti zasluhuje i těžší, jí příslušné odměny. I doufáme též, že Sokolstvo naše jakož i téhož Sokolstva pravé přátele, dovedou si utvořiti patřičný úsudek o nás, i o našich tak zvaných přátelích! — Ještě jedno nemohu pominouti, by světlo bylo mezi námi! Pane! vzpomněl jste mé osoby v „Duchu Času.“ Ohledně zmíněného my! — Jsem Vám tedy dlužen vysvětlení, a sice: nemusel bych nikdy mluvíti o něčem; co pane Vy sám sobě přiosobujete a jiného hned z toho trestati se odvažujete —! Já, pane! A to snad přec mi neupřete, nedělal jsem nikdy nároky na název a práva redaktora či pořadatele což přece zůstává pro vždy i třeba vám na vzdory totožné. Já o n o m y pojímám takto: každý dopisovatel je spolupracovníkem, jest částí „redakce“ a tudíž ono „my“ znázorňuje více pracovníkův společných a nikoliv ono „my“ jež vyplývá z „Majestátu“, z milosti boží. A svrchovaností česko-amerického časopisectví! Nuž a proto snad mé šediny nezasluhovaly od Vás takých výsměchů, jimiž jste mně obmysliti ráčil? Než to již se týká mé osoby a já nic osobního vyvolati neobmyslel, ačkoliv bylo nutno vysvětliti — protož o mne nic! Jsem pouze řemeslník a úředník Jednot Sokolských jakož i V. V. N. J. S. jehož vůlí a jménem se tuto podpisuji se Sokolským „Na zdar!“

J i n d ř i c h H á j e k,
jednatel a pořadatel „Amer. Sokola.“

DO P I S Y .

Braidwood, dne 30. října, 1882.

Ctěný sokole pořadatelí!

Jest již na čase, bych sdělil et. Sokolům, jak náš sbor jde v před. V předěšlém mém dopise jsem sdělil, jak se to má s našimi Sokoly, že na žádné veřejné cvičení odvážití se nemohou. Krátká jen doba

uplynula a hle, list se obrátil. Jsem blažen že mohu říci, že k lepšímu! Výkonný výbor N. J. S. nám zvolil za cvičitele sokola Fr. Pateru, člena Č. A. Sokola v Chicagn, prvního to přeborníka na druhém cvičebním sjezdu v Detroit, Mich. Cvičitel příjždí pilně každou první sobotu v měsíci a

zdrží se i přes neděli. Když poprvé k nám do Braidwood zavítal, tu každý ho chtěl v jeho činnosti viděti. Ano i Angličané, dozvěděvše se o jeho přítomnosti, toužili ho v jeho výkonech spatřiti, tvrdíce, že rádi zaplatí vstupné, dovolí-li jim naši sokolci jejich cvičení býti přítomnu. Abych nezapomněl musím s radostí sdělit vám, jak každý jednotlivý sokol se činil, když cvičil sokol Patera po druhé. Každý chtěl být prvním, když viděl, jak pravidelně a patričně jde všechno před se. Tu žádný — žádný úd nezůstal mimo cvičení a každý hleděl s tou největší pilností, by vše okázané pochopil a dovedl. Též Vám musím sdělit, že usnesli se naši bujaři Sokolci pořádati veřejné cvičení dne 21. listopadu a to vše jest příčiněm sokola Patera, jenž věnuje učňům svým největší péči. Za to my Braidwoodští sokolové vzdáváme mu díky nejvšelejší a přejeme mu hojného zdaru v činnosti jeho. Neb málo jest asi Sokolů, jež by

tak obětavými se nám a dobré věci prokázali jako on, náš ct. cvičitel, sokol Frant. Patera. A protož jemu Na zdar!

Abych psal něco znamenitého, to tak dalece nemohu, ale po druhé doufám, že budu moci psati více a důležitějšího. Zároveň Vám pak sdělím, jak se ono veřejné cvičení vydaří. Těšme se na to všichni, jak obecnost, tak i Sokolové, neb se v hojnou přízeň doufati dá. Myslím, že sbor náš se hezky přičiní, aby se obecnostu zavděčil a stal se hodným jeho přízně. Se sokolským Na zdar!

M a r t. B o u z e k,
tajemník.

P o z n. Přeji z plna srdce štěstí úspěchům Vaším. Kéž by i odjinud přicházely zprávy potěšitelné, jež by mi alespoň na sklonku mého úřadování trapné ony chvíle, jež mi bylo hned od počátku zažiti, nahradily. Nežůstávejte státi, neochabujte v horlivosti své a snažení Vaše dozná kýženého zdaru. A vědomí, že poctivě přičinili jste se konati povinnosti své, bude Vám sádkou odměnou. Pořadatel.

Protokol ze schůze Výk. Výboru.

Dne 3. listopadu, 1882.

Schůzi zahájil místopředseda sokol Mat. Křišťáfek. Nepřítomní členové výboru: Rudolf Kapsa, Karel Svoboda, J. B. Bělohorský. Náhradníci: Jiří Šindelfář, Izidor Ullman. Tajemníka zastával sokol F. Tomek. Protokol ze schůze poslední čten a přijat. Plzeňský Sokol oznamuje, že protest T. J. Sokol v místě proti přijetí pana Winternitze byl opožděn a tudíž p. Winternitz řádně přijat, následkem čehož jej ze sboru nevyloučí. Dále oznamuje poděkování se Karla Svobody z Výkonného výboru N. J. S., na jehož místo zvolen sokol Winternitz. Sokol Kostner poukazuje k uzavření v minulé schůzi a článku 34. stanov N. J. S. a navrhuje, by pan Winternitz přijat nebyl do Výk. Výboru a návrh odhlásováním přijat. Pro hlasovali: Hájek, Kostner a Šabatka; proti: Jandus a Tomek. Záležitost pana Winternitze odložit a před příští jednací sjezd N. J. S. Jednateli uloženo vše to v dopise Plzeňskému Sokolu oznámiti. Sokol Karel Svoboda oznamuje, že vzdal se úřadu tajemníka i co člena V. V. N. J. S. poukazuje, že protokol ze schůze 11. září nemá sepsaný, an se byl spolehal na jednatele, že ten samý, jako obyčejně jej vypracuje, což se však tentokrát nestalo. Doufá, že jednatele učiní tak nyní. Přijato a jednatele požádán, by tak učinil a podal

za práci tu účet. Jednatel odmítaje plat, slibuje spracovati protokol ze svých zápisů. „Česko-americký Sokol“ v Braidwood oznamuje že od té doby, co sokol Fr. Patera jest sboru toho cvičitelem, členové cvičení ušesně v tálocviku prospívají. Dopis přijat a odkázán jednatelem pro „Sokol Americký“. „Věrní Bratři Sokol“ v Milwaukee oznamují úmrtí Jana Macka, opatřeno předepsaným vysvědčením. Třičtvrtletní zprávu a částku \$43.40. Dále poděkování se ze sboru sokola Heka. Přijato a jednatelem uloženo rozeslati rozpočet na úmrtí toto dotýkajícím jednotám. Pan Hek, bývalý úd „Věrných Bratří Sokol“ v Milwaukee oznamuje příčinu svého poděkování se a žádá, by to uveřejněno bylo v „Sokolu Americkém“. Dopis přijat, žádost zamítnuta.

„Střelecký sbor Sokol“ v Bostonu žádá, by dva údové jejich v stáří přes 45 roků byli též přijati do N. J. S. Žádosti vyhověti nelze jelikož se to příloží stanovám N. J. S. oddělení I. článek 24. Uzavřeno: jednatele jim ještě jednou dopíše a navrhne, by obrátili se se záležitostí tou ku příštímu sjezdu a poukáže je na oddělení II. článek 33. Celá ta záležitost ponechána do příštího sjezdu.

Těl. Jed. Čech v Clevelandu, Ohio, zasílá III. výroční zprávu, \$36.00 a táže se, proč že nevychází přílohy k „Sokolu Americké-

mu“. Dopis přijat, zpráva vrácena a ohledně přílohy odpoví jednatel.

Sokol V. J. Šimek z Baltimore doporučuje čekance přes leza jsoucí od sboru střeleckého Sokol v Bostonu, pány V. Bubák, přes 45 roků a Ant. Jirovec, 50 r. stáří, co nejvřeleji. Dopis přijat, přání jeho však vyhovětí nemožno. Předložil se sjezdu.

Těl. Jed. Sokol v Omaha Neb., zaslá čtvrtletní zprávu 3tí a částku \$39.39, přijato. Těl. Jed. Čechie v místě zaslá třičtvrtletní zprávu a \$28.20. Dále fotografii skupení cvičících členů. Přijato a jednatel vzdá díky jménem V. V. N. J. S. v „Sok. Am.“

Plzeňský Sokol III. čtvrtletní zprávu a \$21.20. Zpráva vrácena k opravě.

„Blesk“ Baltimore, III. čtvrtletní zprávu a \$14.24. Přijato.

Pan Matouš v Plattsmouth, Neb. oznamuje založení sokolského sboru tautěž a žádá, by onen sbor byl přijat do N. J. S. Dopis přijat, jelikož ale sbor nechtá dosta-

tečný počet členů, jak stanovy N. J. S. od dělení I. čl. 22. naznačuje, nemůže dotýčný sbor doposud přijat býti. Jednatel poukázán jim dopsat a o všem, co sboru tomu neznámo, poučit.

Výbor k prohlédnutí stanov „Věrní Bratři Sokol“ v Milwaukee, sokolové August Volenský a Josef Kostner podávají tyto opravené a v souhlase se stanovami N. J. S. Odkázáno jednateli k vyřízení.

Sokol Kostner navrhuje, by zakoupilo se několik rámu pro obrazy V. V. N. J. S. Přijato jednohlasně a jednateli k obstarání uloženo. Uzavřeno vyplatit T. J. Sokol v místě úmrtní poplatek na sok. Vojt. Rybu \$300.00. Účet jednatel za pošt. známky, lístky, atd. \$4.45 poukázán k výplatě.

Příjem 182.46
Vydání 304.45

Vícero menších záležitostí ponecháno jednateli k vyřízení na to schůze ukončena.
F r. T o m e k, proz. taj.

Vyslovení soustrastí.

Výkonný Výbor „Národní Jednoty Sokolské“, vyslovuje pozůstalé rodině sok. Jana Matcka svou nehlubší soustrast. Jakož i bratrské Jednotě „Věrní Bratři Sokol“, nade

ztrátou váženého bratra.

Vyloučení údové.

Těl. Jed. Sokol Omaha Neb. Josef Vlna, odeštoval a za rok a půl nedal o sobě zprávu. — J. Drozda nepřišel k uvedení ve sbor J. S. „Blesk“ Baltimore. Josef Bursík pro neplacení povinností.

Listárna jednatel.

Následující Ct. Jednoty jsou žádány o zaslání čtvrtletních zpráv do schůze příští, jež připadá na den 1. prosince.

Těl. J. S. New York III. Česko-am. Sokol Chicago III. Těl. J. S. „Tyrš“ Cedar Rapids III. T. J. Sokol Clevelandský Cleveland II. a III. „Čes.-am. Sokol Kewaunee Wis. III. T. J. Plzeňský Sokol Chicago III. T. J. Sokol „Čech“ Cleveland Ohio III. Upozornění: zprávy čtvrtletní končí, březnem, červnem, zářím a prosincem. Zároveň žádám o zprávy Náčelníků. Taktéž ony jednoty jež dosud nepotvrdili a nezaslali seznamy údů; žádám, by v čase nejkratším tak učinili sobě neobtěžovali. V pádu opácném byla by práce má v ohledu tom úplně marná a já bych byl proti své vůli nucen odevzdati svému nástupci knihy v takém stavu jak jsem je byl obdržel. To bylo by mi však pokořením, tím největším.

Listárna pořadatele.

Pan V. Hekovi v Milwaukee. Výkonným Výborem co vydavatelem není mi dovoleno do listu přijmouti. Sokolu J. Karáskovi v Morrisanií N. Y. Zasláno dle přání.
Na zdar!

Člen sboru „Věrní Bratři Sokol“ v Milwaukee, Wis. zemřel dne 12. října 1882. Zesnulý narodil se v Ratibořicích, Okres Bergstadt, kraj Taborský v Čechách dne 16. dubna 1851.

Jan Matcek.

Ku sboru přistoupil 13. dubna 1882. Pokoj popelí jeho!

Rozpočet na úmrtní poplatek Sokola Jana Matcka od Sboru „Věrní Bratři Sokol“ v Milwaukee, Wis. 35c. na úda počítaje, přebyde \$6.35c., které se příště odpočtou.

Číslo	Jmeno Jednoty	počet údů	\$	c.
1	Těl. Jed. Sokol New York	176	61	00
2	Česko-am. Sokol Chicago	78	27	30
3	Těl. J. Sokol	69	24	15
4	S. Jed. „Blesk“ Baltimore	63	22	05
5	T. J. S. „Tyrš“ Cedar Rapids	42	14	70
6	T. J. S. Búdivoj, Detroit	50	17	50
7	T. J. S. Clevelandský, Cleveland	22	7	70
8	Čes.-am. Sokol Kewaunee Wis.	36	12	60
9	T. J. S. „Čechie“ Chicago	38	13	30
10	Těl. J. „Plzeňský Sokol“	78	27	30
11	T. J. S. „Čech“ Cleveland	57	19	9
12	Věrní Bratři Sokol Milwaukee	78	27	30
13	Těl. Jed. Sokol Omaha	65	22	75
14	Česko-am. Sokol Braidwood Ill.	25	8	75

877. 306. 35